

„Europa voor Christus!“

Möllwaldplatz 5
A-104 0 Vienna
Tel: +43/1/2749898
office@europe4christ.net
www.europe4christ.net

Beste vrienden,

In onze laatste Europabrief toonden we aan dat onverschilligheid, passiviteit en verkeerd begrepen tolerantie vanwege een zwijgende meerderheid de oorzaken zijn van een gevaarlijke afdwaling in de samenleving.

Slechts enkele dagen eerder stelde de bekende Schotse dirigent en componist James MacMillan hetzelfde. Tijdens zijn speech op de 30ste verjaardag van de befaamde St. Martin Sandford Trust in Londen, keerde hij zich tegen de “onverschilligheid-voedende vijandigheid tegen religie”. Wij brengen u enkele fragmenten van deze vernieuwende en moedige tekst, die in zijn geheel kan worden gelezen op www.sandfordawards.org.uk.

Als christenen willen wij onze stem verheffen – vele anderen doen dit luid en efficiënt!

En Europa heeft nood aan ons gebed - het Onze Vader - dat ons verenigt in deze intentie.

We willen dit nieuwe jaar beginnen met te bidden en te handelen met nieuwe moed!

Uw Europa voor Christus! - Team

- * - *

Pluralisme door de secularistische elite bedreigd?

Kritische opmerkingen van James MacMillan

Vele discussies over religie zijn de laatste tijd polariserend geworden en leiden tot verdeeldheid. Het seculariseringproces in de Europese samenlevingen heeft geleid tot de triomfalistische veronderstelling dat de oorlog door de krachten van het grote seculiere project gewonnen is. Maar de geschiedenis heeft de vervelende gewoonte om het zekere en overtuigende onderuit te halen. Religie is duidelijk niet verslagen, zoals sommigen gehoopt hadden. Het komt via verrassend nieuwe wegen terug in ons lopende culturele discours.

Heeft onze cultuur dan de godsdienst opgegeven? Zeer zeker niet. In feite kan men de harde en felle toon van de atheïstische campagnevoerders beschouwen als een steeds wanhopiger en door paniek bevangen erkenning dat religie een constante in het eigen verhaal van de mensheid is en zal blijven, voor gezonden en zieken. De campagne voerende atheïsten, in tegenstelling tot de leven-en-laten-leven denkers, verheffen hun stem omdat ze inzien dat ze verliezen. Het project van de nieuwe seculiere orthodoxie faalt.

Hoewel deze actievoerders steun kregen van machtige bondgenoten in de media, hebben ze niet veel succes omdat de meeste scherpschutters in de media slecht geïnformeerd zijn over hun doelgroep. De meest luidruchtige lasteraars hebben echt

weinig verstand van religie, en zijn niet van plan om hier iets aan te doen via ernstig onderzoek. Zoals Madeline Bunting recent in The Guardian schreef:

“De onwetendheid in de media is tot op zekere hoogte te verwachten; het is de frontlijn tussen de gelovige en het sceptische secularisme, en de meeste journalisten hebben een oppervlakkig begrip van de complexiteit en de geschiedenis van de theologie die samen een religieuze traditie vormen, en nog minder sympathie of interesse.”

Dit heeft gevolgen voor de aard van ons pluralisme. De met onwetendheid gevulde vijandigheid tegen religie, op grote schaal onder de seculiere liberale elites verspreid, is gevaarlijk bezig de maatschappelijke waardenvrije “neutraliteit” in te kleuren. Dit op een manier die tegelijk zwak als naïef is. Het is ook onpraktisch, onaantrekkelijk, en - naar mijn mening - ook benauwend. Een ware zin voor verschil, waarin een echt pluralisme kan gedijen, dreigt te worden gereduceerd tot de kleinste gemene deler van uniformiteit en conformiteit, waar elke niet-seculiere bijdrage automatisch zal worden beschouwd als een splijtzwam voor de samenleving. (...)

In 2005 werd in een enquête van YouGov de vraag gesteld: “Ziet u zichzelf als religieus?” Hoewel 71% van de bevolking “ja” zei, antwoordde slechts 21% van de tewerkgestelden in de televisie-industrie positief. Als dit het geval is met de TV-industrie, kunt u er zeker van zijn dat hetzelfde geldt voor de grootstedelijke Kunst-, Cultuur- en Media-elites. Deze mensen praten alleen maar met zichzelf en hebben elkaar ervan overtuigd dat de rest van het land net als hen denkt. Ze hebben ongelijk. Er is een enorme hoeveelheid anekdotisch bewijs dat wijst op een wijdverbreid onbehagen bij gelovige mensen in deze wereld. Ze worden met onwetendheid en vooroordelen over hun overtuigingen geconfronteerd, omdat gelovig zijn volgens de nieuwe seculiere, liberale orthodoxie gelijk staat met reactionair, kwezelachtig en bekrompen zijn. Zelfingenomen onwetendheid, grove oversimplificering en karikaturen dienen als een analytisch inzicht in godsdienst; dat is het algemene intellectuele klimaat. Wat voor soort brug kan er gebouwd worden naar dit kostbare en in zichzelf gekeerde milieu? Het zou een ramp zijn als seculiere liberalen werden achtergelaten in hun toenemende onvrijheid. De democratie die ze denken te verdedigen zou het verdwijnen van het spirituele perspectief in de openbaarheid niet overleven. De brug moet gebouwd worden door christenen en anderen die zich sterk moeten verzetten tegen de toenemende agressieve pogingen om hen het zwijgen op te leggen. Ze moeten voortdoen met het zeggen van de waarheid, uiting geven van hun inzichten en creativiteit vanuit een zelfverzekerd begrip van hun tradities en overtuigingen. Het zal leiden tot een eerlijk en onderbouwd debat en tot een brug die op zekere fundamenten gebouwd is.